Ole Geir Feste og Gabriel Scott

En av Sørlandets festligste og mest allsidige skuespillere, vår alles Ole Geir Feste, er betatt av Gabriel Scotts litteratur. Mange forestillinger er det blitt, spesielt med de morsomste skikkelsene Pider Ro og Skipper Terskelsen. Til KLAR Magasinet for februar 2015 har han fortalt om sitt engasjement. Opptakten var i 1992, og det har vart helt til i dag og varer fortsatt. I det aller siste også med en dreining mot Gabriels forfatter- og skolevenn, Vilhelm Krag.

Ole Geir Feste

Ole Geir forteller:

- Høsten 1992 spurte Alex Scherpf - en person jeg skulle dele sorger og gleder med i nesten førti år både som venn og kollega – om jeg ville spille Pider Ro for Agder Teater. Jeg sa ja, og dermed var det på en måte gjort. Pider Ro var en virkelig person - han har levd. Han ble født i 1838 og vokste opp i Kristiansand. Han hadde en litt luguber oppvekst, som vi ikke skal ta opp her. Det er en del forskjellige meninger om den. I 1880-årene flyttet han inn i en synkeferdig skøyte sammen med hunden sin: Ludafisk. Det var her han fikk besøk av diverse sjøfolk som hadde reist verden rundt og villig fortalte historiene sine. Pider Ro husket historiene, pyntet gjerne på dem og plasserte seg selv som hovedperson og helt. Han overdrev noe ganske fantastisk. Jeg tror nok også Gabriel Scott tok seg mange dikteriske friheter når han gjenfortalte historiene. Skal jeg anslå noe, vil jeg tro historiene er 10 prosent Pider Ro og 90 prosent Gabriel Scott. Men morsomme er de! Pider Ro havnet til slutt på et pleiehjem i Elvegata og døde i 1915.

Gleden ved å gi:

- Jeg har stor glede av å formidle historiene til Pider Ro. I det hele tatt er det alltid moro å gi noe til noen som setter pris på det. Og det gir en enorm glede når det virkelig sitter. Det er nesten som med julepresanger – de er morsommere å gi enn å få. Som profesjonell skuespiller er man jo også avhengig av positive tilbakemeldinger og gode kritikker. Mitt forhold til kritikk er som alle andres, tror jeg. Får jeg konstruktiv kritikk er det ok – da

kan jeg lære noe av det. Dårlig kritikk gjør meg deppa. Jeg tror det gjelder alle – de som sier at at de ikke bryr seg om kritikk lyver (da lyver de sikkert om andre ting også). Gode kritikker gir selvtillit og bringer tilskuere til teateret. Og tilskuere er selvfølgelig viktig for en skuespiller.

Mange skikkelser:

- Jeg har opptrådt i mange figurer og skikkelser. Skal jeg velge en favoritt, må det bli Skipper Terkelsen - ja, også forestillingen: «Sur melk og kjærlighet». Begge er skapt i Gabriel Scotts univers. De bygger på historier fra boken *Blaaskjæl*, som jeg fikk i gave etter en forestilling for noen år siden. Den kan jeg anbefale!

Nå er det ikke alltid hensikten å få folk til å le. Jeg synes det er like viktig at de følger med og får en opplevelse. At de tar med seg opplevelsen ut av teateret og kanskje får interesse for å lese flere historier. Hvis jeg kan vekke såpass interesse at folk kjøper Gabriel Scott eller Vilhelm Krag sine bøker, har jeg gjort en god jobb».

Skal en være nokså sikker på å treffe Ole Geir, bør en stikke innom *Værtshuset Pieder Ro*, den mest lønnsomme restauranten, ifølge Fædrelandsvennen, på Kristiansands berømte fiskebrygge. Over en god kopp kaffe eller et glass øl der, kan han blant venner som frekventerer hans bord inne eller ute på terrassen, komme til å si: - Personlig synes jeg det er vanskelig å si at trampeklapp og positiv respons fra publikum er det som gir meg mest glede. Selvfølgelig er det gledelig og

positivt der og da, men jeg tilbringer jo mesteparten av tiden min utenfor scenen. Derfor finner jeg like mye glede andre steder. Det er også forskjell på gleder. Noen er kortvarige. Det kan være en god vits eller historie, en morsom episode, en vellykket replikk osv. - noe som gleder der og da, men som fort blir glemt».

Det bør også tilføyes, som også Leif Strøm i *Gatemagasinet Klar* gjør, at Ole Geir Feste også driver sitt eget teater, *Fjesing Teater*, «der jeg», som Ole Geir sier, «er nokså eneveldig! Jeg føler en stor glede hvis jeg får det til å gå rundt, kunstnerisk og økonomisk. Jeg legger ned mye arbeid, og blir veldig glad når jeg lykkes».

Og lykkes, det har jo Ole Geir Feste gjort til gagns ved de mange festlige anledningene for Gabriel Scott Selskabet gjennom snart 25 år! Måtte det bli mange flere!

> Tekst og foto: Kirsten og Thor Einar Hanisch